

[Industriministeren]

vejelser, der i denne anledning fandt sted vedrørende spørgsmålet om, hvorledes skoleskibet herefter kunne anvendes, blev der fra rederside fremsat stærke ønsker om at bevare »DANMARK« som et sejlene skoleskib, og man tilbød derfor at dække halvdelen af udgifterne ved skoleskibets drift forsøgsvis for en 4-årig periode, hvorefter der årligt af skibe over 300 registertons brutto svaredes en afgift på 50 øre pr. registerton brutto.

Denne afgift nedsattes i 1962 under hensyn til søfartserhvervets vanskelige økonomiske situation, men ved forhandlingerne om lovens forlængelse i 1967 blev afgiften igen forhøjet, da Rederiforeningen stadig tillagde den fortsatte drift af skoleskibet en afgørende betydning for navigatøruddannelsen. Ved lovforslagets fremsættelse i folketinget blev det understreget, at det ville være en betingelse for skoleskibets fortsatte drift, at rederierhvervet deltog ved betalingen af udgifterne.

Skoleskibet gennemfører årligt 2 togter, hvert af 5 måneders varighed, et om efteråret for søfartsskoleelever og et om foråret for navigationselever. Tilgangen af elever har været udmærket, således har alle elevpladser kunnet udnyttes på de indtil nu stedfundne togter.

Den nuværende afgift har i de senere år dækket mellem 25 og 30 pct. af skibets drifts- og vedligeholdelsesomkostninger.

I forbindelse med udløbet af loven om skoleskibsafgiften ved udgangen af kalenderåret 1975 gav Danmarks Rederiforening udtryk for, at erhvervet ikke ville modsætte sig en forlængelse af loven, men understregede samtidig, at det ikke kunne forventes, at rederierhvervet fortsat ville bidrage økonomisk til skoleskibets drift, idet man henviste til erhvervets stigende økonomiske vanskeligheder.

Som det fremgår af bemærkningerne, har Rederiforeningen henstillet, at loven om skoleskibsafgift bortfalder med udgangen af 1979, og at staten fuldt ud overtager skoleskibets driftsudgifter, idet man må tillægge det vægt, at skoleskibet har betydning som led i erhvervets uddannelsessystem, ligesom den publicity, der er omkring skoleskibet ude i verden, stadig må vurderes højt.

Da det under hensyn til de herskende økonomiske forhold næppe vil være realistisk, at staten overtager driften af skibet fuldt ud,

foreslås det at forlænge loven uændret for 4 år.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v.

(Lovforslag nr. L 32).

Lovforslaget tilsigter i første række nogle ændringer i skolestyrelsesloven, der er en følge af den allerede gennemførte lovgivning om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg til kommuner og amtskommuner.

Amtskommunerne har hidtil ikke haft nogen forpligtelse til at sørge for specialundervisning efter folkeskoleloven, men efter den ændring af folkeskoleloven, der er foretaget ved lov nr. 302 af 8. juni 1978, får amtskommunerne fra 1. januar 1980 forpligtelse til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn i børnehaveklasse og på 1.-10. klassetrin, såfremt børnenes udvikling kræver en særlig vidtgående hensyntagen eller støtte. Tilsvarende påhviler det amtskommunerne at sørge for specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen.

Amtskommunen kan efter forhandling med amtsrådskredsens kommuner opfylde den nævnte forpligtelse ved at indgå overenskomst med en eller flere kommuner om, at den omhandlede specialundervisning og specialpædagogiske bistand indrettes som led i de almindelige folkeskolers virksomhed. Amtskommunen kan endvidere indgå overenskomst med staten, private skoler eller institutioner eller med en anden amtskommune om den specialundervisning og anden specialpædagogiske bistand, som amtskommunen skal sørge for.

Den ansvarsfordeling mellem kommuner og amtskommuner med hensyn til varetagelsen af specialundervisning m. v., som er fastsat i folkeskoleloven, nødvendiggør en ændring af skolestyrelsesloven, således at der tillægges amtskommunen kompetence til – efter indstilling fra vedkommende kommune

[Undervisningsministeren]

– at træffe afgørelse om den del af folkeskolens undervisning, som amtskommunen skal sørge for.

Københavns og Frederiksberg kommuner får ligesom amtskommunerne forpligtelse til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn, hvis udvikling kræver en særlig vidtgående hensyntagen eller støtte, men da disse kommuner i kommunalretlig henseende har status både som kommune og som amtskommune, er det ikke nødvendigt at fastsætte særlige regler om henvisningsprocedurer for disse kommuners vedkommende på tilsvarende måde som for alle andre kommuner og amtskommuner. I Københavns kommune skal afgørelsen om henvisning af børn til særlig vidtgående specialundervisning m. v. således træffes af skoledirektionen, og i Frederiksberg kommune skal afgørelsen træffes af kommunalbestyrelsen.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om nogle bestemmelser, som bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte regler om lærerråd og samarbejdsorganer ved de undervisningsinstitutioner med specialundervisning for voksne, der i medfør af lov nr. 301 af 8. juni 1978 fra 1. januar 1980 overtages af amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner, samt regler om underretningspligt for visse persongrupper, som i deres virksomhed får kendskab til personer med behov for specialpædagogisk bistand. Forslaget om underretningspligt tager navnlig sigte på læger, sundhedsplejersker, medarbejdere i social- og sundhedsforvaltningerne samt personale i børnehaver og lignende institutioner.

Ud over de nævnte ændringsforslag, der står i forbindelse med særforsorgens udlægning, stilles der forslag om en forenkling af proceduren vedrørende udarbejdelse af udbygningsplaner for skole- og undervisningsvæsenet samt forslag om enkelte andre ændringer af ajourførende eller redaktionel karakter.

Idet jeg med hensyn til enkeltheder i lovforslaget i øvrigt skal henvise til de til forslaget knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Thorndahl (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om hastighedsgrænser.

(Beslutningsforslag nr. B 3).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslaget tekst samt de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til indenrigsministeren, justitsministeren og socialministeren:

Forespørgsel [om narkotikamisbruget] af Tastesen (S), Mette Madsen (V), Karen Thuroe Hansen (KF), Jørgen Junior (FP), Ebba Strange (SF), Aase Olesen (RV), Birgith Mogensen (CD), Anne Grete Holmsgård (VS), Inge Krogh (KrF) og Mølgaard (DR).

(Forespørgsel nr. 5. Anmeldt 14/11 79).

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om tilskud til forarbejdning og afsætning af hvilling til konsumformål.

(Lovforslag nr. L 16. Fremsat 9/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ervin Jensen (S):

Det lovforslag, som her er til behandling, er en fortsættelse af de hidtidige lovforslag, som har til hensigt at hjælpe fiskerierhvervet og de deraf følgende industrier.

Det er fortsat vores opfattelse, at man i høj grad inden for fiskerierhvervet bør have en god udnyttelse af fiskeressourcerne. Det medfører, at de fiskearter, der er egnede til menneskeføde, i så stor udstrækning som muligt bør anvendes til dette.